

stensen), nogen egentlig Begrundelse af, at man ikke skal aabne den størst mulige Adgang til Udnævnelse af Stabslæger.

Hvad det andet Ændringsforslag angaar, antager jeg, at det er ganske unødvendigt, og at uden dets Vedtagelse vil Loven faa akkurat den samme Anvendelse som ved dets Vedtagelse. Jeg vil altsaa i og for sig fraraade at stemme for noget af dem.

Maa jeg maaske tilføje, da ogsaa Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling er sat til Forhandling, at hvad hele Lovforslaget angaar, har det ikke været mig muligt at stille Ændringsforslag til det, men jeg opfatter det som et organisatorisk Forslag, og jeg tvivler ikke om, at der i Virkeligheden er Lønningsforandringer deri, selv om „Lønningsmassen“, som den højtærede Forsvarsminister udtrykte sig forleden, bliver den samme. Jeg haaber, at Folketinget vil tage dette Forslag op til en grundigere Behandling, end det har været muligt her i Tinget, hvor Flertallet jo har modsat sig Udvalgsbehandling.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Den sidste Bemærkning af den ærede sidste Taler have vi allerede drøftet ved Forslagets tidligere Behandling, og derfor skal jeg ikke komme ind paa den. Derimod er jeg enig med det ærede Medlem i Betragtningen af Ændringsforslaget Nr. 1. Jeg kan godt tiltræde det sidste Ændringsforslag, som jeg mere betragter som værende af formel Natur, idet Forholdet, selv om Ændringen ikke vedtages, vil blive det samme ved den praktiske Gennemførelse af Lovforslaget, da disse Læger jo ere Embedsmænd og derfor selvfølgelig bør udnævnes af Kongen. Saaledes har min Opfattelse af Forholdet været, men jeg kan ikke have noget imod, at man udtrykkelig tager den Bestemmelse med, som her staar, og jeg kan derfor tiltræde Ændringsforslag Nr. 2. — Ændringsforslag Nr. 1 derimod finder jeg uheldigt, som jeg allerede har bemærket ved Forslagets tidligere Behandling. Man maa vel erindre, at man her staar med et saa overmaade lille Korps. Vi faa 2 Stabslæger, og Overlægeklassen, hvoraf de skulle rekrutteres, bestaar ogsaa kun af 2. Der er derfor i Virkeligheden intet Valg, og vil man have de dygtigste Læger, hvad der altid er ønskeligt, ind i Korpset og navnlig ogsaa op i Spidsen af Korpset, finder jeg det uheldigt at have et saa begrænset Valg, som her kan være Tale om; hel-

ligere er det, naar man har sit Valg mellem samtlige Læger. Desuden vil en saadan Indskrænkning som den, her er foreslaaet, ogsaa let føre til, at der i Virkeligheden ikke kan finde nogen Anciennetetsoprykning Sted fra Korpsslæge til Overlæge, idet man saa maa se at faa Overlægepladserne besatte alene under Hensyn til, at de paagældende skulle avancere til Stabslæger. Jeg skal derfor fraraade Ændringsforslaget under Nr. 1.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Steffensen* (se foran)

forkastedes med 36 Stemmer mod 6.

Ændringsforslag Nr. 2 til samme Paragraf af *samme* (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A.), saaledes ændret, § 2 (se Tillæg A.) og *Sagens Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om en udvidet Kostforplejning m. m. ved Hæren.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 435—36).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Den højtærede Formand tillader maaske, at jeg ogsaa omtaler det følgende Lovforslag, om Lønningsforandringerne, da disse to Forslag ere nøje sammenhængende i deres Indhold.

Vi have nu i en Række af Aar, siden 1902, haft en saakaldt Forsøgsforplejning ved Hæren. I 1902 begyndte vi denne Foranstaltning med en mindre Bevilling paa 40,000 Kr. Det er blevet udvidet saaledes, at vi i Fjor havde en Bevilling paa 122,000 Kr. og havde indført Forsøgsforplejning ved tre Fodfolksregimenter og en Del andre Afdelinger, hvorom der for øvrigt gives Oplysning i Motiverne til Forslaget. Det har vist sig, at denne Forsøgsforplejning har været heldig i flere